

CONTACT

- » Afscheid van buitenhuis **De Haag**
- » **Karolien Stalmans** vindt haar ritme bij de drumband
- » **Laurine en Michiel**: een verhaal van familie en zorg op Sint Oda

COLOFON

Sint Oda Contact verschijnt viermaal per jaar: in maart, juni, september en december.

REDACTIERAAD

Karolien Stalmans, Kristel Van de Kerkhof, Kim Thijs, Simone Stielstra, Charlotte Van den Boer, Marthe Hanegreefs

FOTOMATERIAAL

Jo Vanden Bossche, Paul Smeets

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Stijn Paesmans

VORMGEVING EN DRUK

Totch.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen kunnen elk moment ingaan.

Gewoon abonnement: 35 euro
Steunabonnement: 75 euro
BE46 3350 0389 8436
met vermelding
'Abonnement Sint Oda Contact'

Sint Oda Contact wordt aangeboden aan ouders en bewindvoerders van de zorggebruikers, aan personeelsleden, vrijwilligers en beheerders.

Maakt deel uit van Stijn vzw
BE 0439.452.461
RPR ondernemingsrechtbank
Antwerpen, Afdeling Hasselt
www.stijn.be - info@stijn.be

Overname van artikelen of gedeelten daarvan is alleen toegestaan mits bronvermelding en na schriftelijke toestemming van de verantwoordelijke uitgever.

IN DEZE

CONTACT

03	VOORWOORD
04	SINT ODA
15	BEWONER IN DE KIJKER
16	IN BEELD
20	BULLETIN
24	TALENT IN DE KIJKER
26	HET VERHAAL VAN
28	LEEGGROEP IN DE KIJKER
30	FAMILIE AAN HET WOORD
32	INNOVATIENIEUWS
35	SOCIAAL HOEKJE
36	OVERLIJDENS
37	PASTORAAL HOEKJE
38	SMOG
39	WOORDPUZZEL

DIENSTENCENTRUM SINT ODA
BREUGELWEG 200 - B-3900 PELT

MAAKT DEEL UIT VAN VZW STIJN
INFO.SINTODA@STIJN.BE

WWW.SINTODA.BE
+32 (0)11 64 28 60

VOOR WOORD

Ine

't Is weer voorbij, die mooie zomer... Terwijl de laatste zonnestralen langzaam plaatsmaken voor het ritme van het werkjaar, kijken we terug met een (soms letterlijk) warm gevoel. De zomer bracht ons momenten van lichtheid en verbondenheid: uitstapjes, parking kitsch, brunchen op de leefgroep, de sjachermarkt, Lindel-Kermis... Elk jaar opnieuw tonen deze momenten hoe uniek en waardevol onze gemeenschap is. Onze medewerkers genoten van een welverdiende pauze, na een jaar waarin ze met toewijding en hart zorgdroegen voor onze bewoners. Iedereen, direct of indirect, draagt mee aan een groter geheel.

Net voor de zomervakantie deelden we ons beleidsplan 2026–2031 met families en medewerkers. Dit plan is diepgeworteld in ons DNA en bouwt verder op de nalatenschap van Zuster José en haar congregatie, een van de dragende krachten achter het ontstaan van Sint Oda. We kiezen resoluut voor specialistische, warme zorg voor mensen met uiterst complexe zorgvragen. Zorgcontinuïteit staat daarbij centraal. Samen met jullie bouwen we de komende jaren verder aan een organisatie die deze ambitie niet alleen ondersteunt, maar belichaamt. Zo blijft Sint Oda wendbaar en toekomstgericht inspelen op maatschappelijke noden: vernieuwen waar nodig, aanpassen waar het moet, en soms ook loslaten.

Zo namen we afscheid van buitenhuis De Haag in Achel, dat na 26 jaar haar deuren sloot. Een huis vol verhalen, herinneringen en verbondenheid. We zijn dankbaar voor wat het heeft betekend, en tegelijk hoopvol omdat het gebouw opnieuw een zorgbestemming krijgt. De bewoners schrijven intussen, samen met hun begeleiders, een nieuw hoofdstuk in een leefgroep op het terrein van Sint Oda of in één van onze andere buitenhuizen. De warmte, de nabijheid en het samenleven blijven, alleen de plek verandert.

Juni bracht ook nieuw leven: de opening van het Lindelsbos. Een bosrijk belevingspad dat natuurbeleving toegankelijk maakt voor iedereen. Ik nodig jullie van harte uit om dit nieuwe stukje Sint Oda te komen ontdekken, samen met vrienden en familie. Het is een plek die uitnodigt tot rust, verwondering en verbinding.

Tot slot wil ik eindigen met bijzondere woorden van dank aan onze plots overleden collega Yolanda en haar familie. Dankzij hun gulle schenking zullen we haar blijven herinneren wanneer we samen met een bewoner al trappend muziek maken. Het is een ontroerende bevestiging dat Sint Oda niet alleen leeft in de harten van onze medewerkers, maar vaak ook in die van hun families. Onze gemeenschap is groter, dieper en hechter dan we soms beseffen.

Warme groet,

Ine

Familiedag Sint Oda

In de vorige editie van Contact stelden we jullie de Familiedag al voor. Voor wie dit gemist even zetten we nog graag even de belangrijkste zaken op een rijtje.

We nodigen alle zorggebruikers samen met hun familie en netwerk van harte uit op de allereerste Familiedag Sint Oda op zondag 27 september 2026 (13.30-18.00 uur). Geniet samen van een warme namiddag vol ontmoeting, activiteiten, spel, ontspanning en gezelligheid. Iedereen die belangrijk is voor de zorggebruiker is welkom.

**Welkom
op onze
familiedag**

**ZONDAG
27 SEPTEMBER 2026
13.30 - 18.00 UUR
TERREIN SINT ODA**

EEN NAMIDDAG SAMEN GENIETEN EN ONTSPANNEN
VOOR ALLE ZORG-GEBRUIKERS
VAN SINT ODA EN HUN NETWERK.

Wat kan je zoal verwachten:

- Belevingstheater met de dienst ergo om 14.30 en 15.30 uur (beperkte plaatsen, inschrijven verplicht)
- Rondleiding op het terrein van Sint Oda om 15.00 en 16.00 uur (inschrijven verplicht)
- Gezellige ontmoetingen met andere families
- Activiteiten en spelletjes voor jong en oud
- Springkastelen
- Kennismaking met werkgroep 'Ouders voor Ouders'
- Ritjes met de motor (met zijspan) van 14.30 tot 17.00 uur
- Allerlei lekkers en een ontspannen sfeer
- Mini beurs i.s.m. dienst Innovatie
- Prikkelarme zone in Sens-city
- Vrij gebruik activiteitenruimtes Sens-city (snoezelruimte, luchtkussen met ballenbad, vestibulaire ruimte)

INSCHRIJVEN

Om een zicht te krijgen op het aantal aanwezigen vragen we om in te schrijven vóór 13 september via www.sintoda.be/kalender of via QR-code.

We hopen jullie te mogen ontmoeten op de Familiedag!

Een geslaagde familiedag op Meulke 1

Wist je dat...

... we na het sabbatjaar 2025 er erg aan getwijfeld hadden om opnieuw een familiedag te organiseren.

... tegen alle verwachtingen in elke familie zich had ingeschreven voor deze speciale dag.

... ondanks onze goede voorbereidingen het begin toch nog heel chaotisch verliep omdat één van onze kindjes plots naar het ziekenhuis moest.

... er alsnog een klein paniekske ontstond omdat niemand op tijd arriveerde behalve één familie.

... de ouders of grootouders hun kind echt wel herkenden in de korte voorstelling die we gaven tijdens het welkomswoordje. Want toen we over één van onze kindjes vertelden dat ze heel goed wist wat ze wou en het heel goed kon uitleggen, beaamde mama dit spontaan: "ze is dan ook de kapitein van het schip".

... de leuke uitnodigingen en de affiches op de deur, de unieke bloemstukjes, de kleurrijke tapasschotels en lekkere wafeltjes allemaal home-made bij Meulke 1 waren.

... iedereen enthousiast meedeed met de activiteiten op de trivloer en in de snoezelruimte. Onze kindjes konden hun familie eindelijk laten ervaren wat ze zelf wekelijks mogen ervaren.

... we heel content zijn dat Els van de ergo en Eline van de logo onmiddellijk bereid waren om ons met al hun ervaring en expertise te helpen bij deze activiteiten.

... we tussen de buien door ook nog hebben kunnen fietsen op onze rolstoelfietsen samen met de kindjes en hun ouders terwijl de broertjes en zusjes rondcrossten op de driewielers van Meulke 2.

... Sylvie van de HR dit hele gebeuren prachtig op beeld heeft vastgelegd als een echte professionele fotograaf. Hiervoor nogmaals een welgemeende dank je wel.

... Veerle de crème-kar achterna gehold is omdat ze dacht dat hij de verkeerde kant uitreed, maar hij moest blijkbaar nog eerst naar de wallen vooraleer wij van dit lekkers mochten proeven.

... de gastjes 's avonds nog lekker gesmuld hebben van al de tapas restjes, zij het dan wel gemixd : toastjes, tomaatjes, heksenkaas, mozzarellabollekes,... het ging er heel vlot binnen.

... we op deze speciale dag onze lieve Musa die ons vorig jaar heel onverwacht verlaten heeft, extra hard missen want hij zou op zo een dag omringd door zijn prachtige familie, alleen maar hebben kunnen schaterlachen en trappelen van plezier.

... we overtuigd van deze meer dan geslaagde editie, iedereen in zijn agenda hebben laten noteren elke woensdag voor hemelvaart vrij te houden in de toekomst om opnieuw samen met ons en de kindjes van Meulke 1 te feesten.

KORT SAMENGEVAT:

zeker voor herhaling vatbaar!

AFSCHEID VAN BUITENHUIS DE HAAG een thuis die blijft nazinderen

In juni namen we afscheid van buitenhuis De Haag. Met gemengde gevoelens kijken we terug: we vieren wat was, we koesteren de herinneringen, en we nemen afscheid van een plek die meer dan dertig jaar lang een thuis is geweest.

Waar het allemaal begon

In 1990 begon het verhaal. Acht bewoners van Sint Oda zetten hun eerste stappen in de woning aan de Haag 118 in Achel. Het was een bijzonder begin, met een duidelijke visie: mensen de kans geven om midden in een dorp te wonen, om deel uit te maken van het dagelijkse leven.

Met de uitbreiding naar Haag 1 en Haag 2 ontstond een warme duo-woning, waar in totaal zestien bewoners een thuis vonden. Maar het waren niet alleen de muren die groeiden, ook de vriendschappen en de verbondenheid werden sterker.

Op de uitnodiging van de officiële opening stond een tekst die de geest van De Haag perfect weergaf:

Vriend

Je hebt iemand nodig

Stel en oprecht

Die als het erop aan komt

Voor je bidt of voor je vecht

Pas als je iemand hebt

Die met je lacht en met je grient

Dan pas kun je zeggen

'k heb een vriend

Vanaf het begin was De Haag dan ook meer dan een woning. Het was een plek waar mensen vrienden werden, waar samen geleefd werd en waar iedereen zichzelf mocht zijn.

Gezellig samenleven

Als buitenhuis van Sint Oda stond De Haag symbool voor "gezellig samenwonen". In een warme, huiselijke sfeer leefden bewoners samen, zonder al te veel moeten, maar met ruimte om te mogen en te kunnen groeien.

Elke dag opnieuw konden bewoners rekenen op een vast multidisciplinair team. Met hun inzet, enthousiasme en zorgzaamheid boden zij ondersteuning, maar vooral ook warmte en geborgenheid.

Het was die combinatie van professionele zorg en menselijke nabijheid die van De Haag een echte thuis maakte.

Een plek in het dorp én in elkaars leven

Wat De Haag zo bijzonder maakte, was de sterke verankering in het dorpsleven. Wonen in het centrum betekende deelnemen aan het gewone leven: wandelen, boodschappen doen, een praatje maken, genieten van de kermis of de kerstmarkt.

Maar het ging om meer dan aanwezigheid alleen. De bewoners waren burens. Ze waren bekende gezichten in de winkels, op straat en tijdens evenementen. Ze waren misdienars in de vieringen en namen actief deel aan het gemeenschapsleven.

Inclusie werd hier niet benoemd als een abstract begrip, maar elke dag opnieuw beleefd. Door elkaar te ontmoeten, elkaar te leren kennen en samen momenten te delen.

Samen beleven, samen herinneren

Doorheen de jaren groeide De Haag uit tot een levendige plek vol verhalen. Van verjaardagen en feestdagen tot uitstappen, vakanties en gezamenlijke maaltijden, het zijn die ontelbare kleine momenten die samen een leven vormen.

Ook daarbuiten lieten bewoners hun enthousiasme zien, bijvoorbeeld tijdens carnaval of sportactiviteiten zoals de Special Olympics. Met creativiteit, inzet en plezier maakten ze telkens weer indruk en bouwden ze mooie herinneringen op.

Dankbaarheid

Een plek zoals De Haag bestaat niet zonder de mensen die er leven en werken. Dank aan alle bewoners, die met hun persoonlijkheid en humor dit huis tot een warme en levendige plek maakten.

Dank aan alle medewerkers en begeleiders, die doorheen de jaren met professionaliteit én menselijkheid klaarstonden. Jullie boden niet alleen zorg, maar ook vertrouwen, veiligheid en geborgenheid.

Dank aan de families, voor het blijvende vertrouwen en de betrokkenheid.

En dank aan de inwoners van Achel, die De Haag mee hebben opgenomen in hun gemeenschap en hebben laten zien dat samenleven sterker wordt wanneer iedereen erbij hoort.

Een nieuw hoofdstuk

De bewoners hebben intussen een nieuwe woonplaats gevonden op het terrein van Sint Oda, binnen de leefgroepen, of in één van de andere buitenhuizen. Zij nemen hun herinneringen, ervaringen en vriendschappen mee naar een nieuwe plek.

Wat hier is opgebouwd, blijft bestaan, in mensen, in verhalen en in verbondenheid.

Sint Oda beleidsplan 2026-2031

Sint Oda wil ook in de toekomst de best mogelijke ondersteuning blijven bieden aan personen met een verstandelijke beperking én een zeer complexe medische en/of gedragsmatige zorgvraag. Daarom maken we de komende jaren enkele gerichte keuzes in onze werking.

De zorgvragen worden steeds complexer. Tegelijk willen we ervoor zorgen dat elke zorggebruiker de ondersteuning krijgt die hij nodig heeft, in een veilige, aangepaste en vertrouwde omgeving. Daarom kiezen we ervoor om onze expertise verder te bundelen en nog sterker in te zetten op continuïteit in de zorg. Zo kunnen zorggebruikers rekenen op een aangepaste infrastructuur, één begeleidend team en een gespecialiseerd multidisciplinair team dat nauw samenwerkt.

In de schoot van Stijn vzw, met het oog op kwaliteitsvolle zorg en het terugdringen van wachtlijsten, engageert Sint Oda zich om het zorgaanbod vorm te geven in toenemend overleg en samenwerking met de andere dienstencentra van Stijn vzw.

Toekomstig ondersteuningsaanbod minderjarigen

De minderjarigenwerking zal in de toekomst gevestigd worden in de bestaande gebouwen van 't Meulke en de Schans. We voorzien een werking voor complexe medische problematieken en een werking voor complexe gedragsproblematieken. We spreken over kinderen met een zeer complexe zorgvraag dewelke een multidisciplinaire geïntegreerde behandeling vraagt. Een (deeltijds) traject in een inclusieve kinderopvang of schoolse setting is voor deze kinderen niet haalbaar.

Dagopvang, kortopvang en verblijf wordt hier dicht bij mekaar georganiseerd om de zorgcontinuïteit te versterken. Voor minderjarigen,

waar het zorgaanbod dag- en/of kortopvang sterk nadelig is voor de levenskwaliteit, wordt in nauw overleg met de familie, gewerkt richting een verblijfsaanbod.

In de nieuwe site minderjarigen zal bovendien sterk worden ingezet op kind- en oudervriendelijkheid en op structurele samenwerking en expertise-uitwisseling tussen begeleiders, leerkrachten (POAH/TOAH) en therapeuten.

In lijn met de focus op de complexe doelgroepen is er ambitie om het verblijfsaanbod voor minderjarigen uit te breiden en een tijdelijk zorgaanbod voor oriëntatie en behandeling te voorzien voor minderjarigen met een complexe medische zorgnood. Zoals we dit vandaag ook in huis hebben voor minderjarigen met een complexe gedragsproblematiek.

Toekomstig ondersteuningsaanbod voor volwassenen

Volwassenen met een complexe gedragsproblematiek

Voor volwassenen met een complexe gedragsproblematiek bieden we langdurig (levenslang) verblijf aan. Daarnaast biedt onze ODB-unit tijdelijke residentiële zorg en behandeling, alsook time out-functie.

De volwassenen binnen onze huidige Ster- en Schansleefgroepen zullen samengebracht worden op een nieuwe site, ontwikkeld op de hoek van de Kapelstraat en de Breugelweg. Deze nieuwe site, gespecialiseerd in zeer complexe gedragsproblematie-

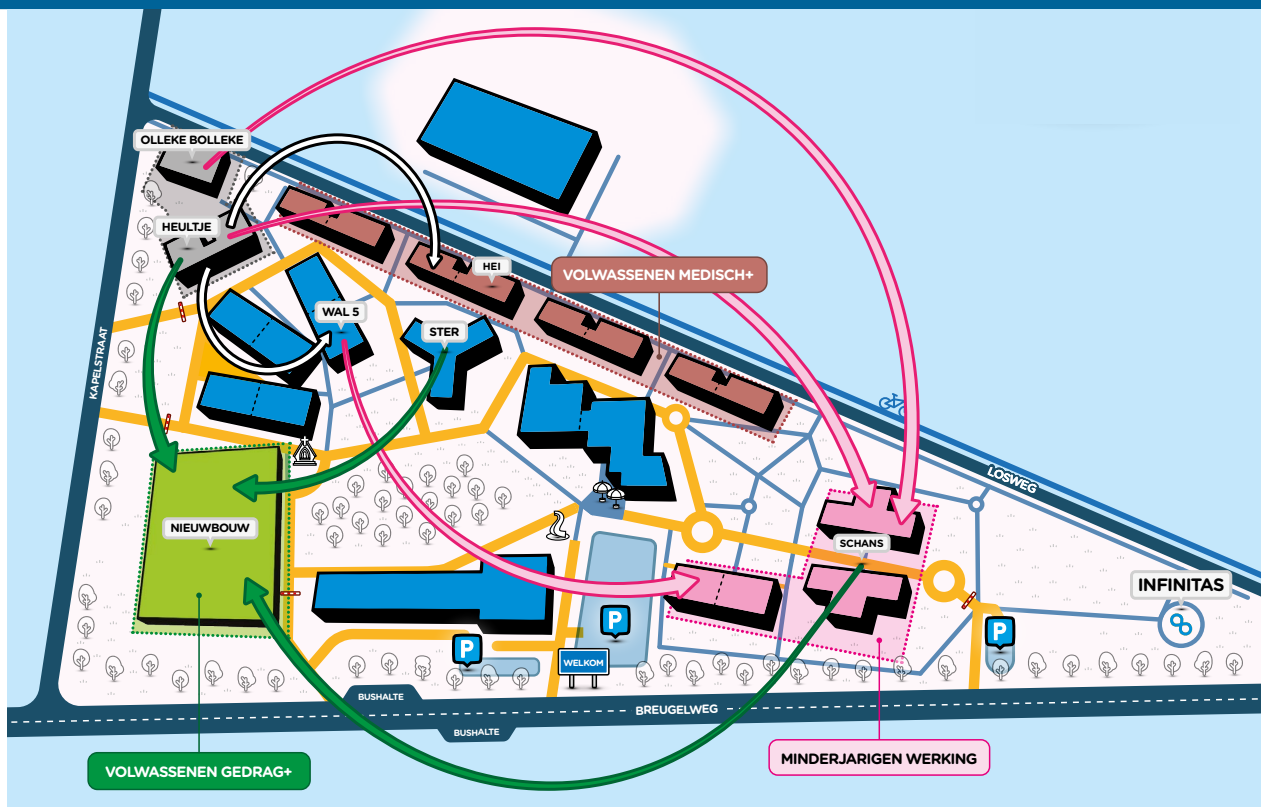
ken, zal plaats bieden aan 8 plaatsen voor tijdelijke Observatie, Diagnose en Behandeling en 54 plaatsen aan langdurig verblijf voor volwassenen.

Zorggebruikers die doorheen de tijd wat milder/stabieler worden in gedragsproblematiek kunnen in de Wal leefgroepen wonen. Ook minderjarigen die doorheen de jaren gestabiliseerd zijn, kunnen in de Wallen terecht komen vanaf de volwassenheid.

Voor volwassenen met een zeer complexe gedragsproblematiek bieden we in de toekomst geen dag- en kortopvang meer aan.

“Voor volwassenen met een zeer complexe gedragsproblematiek bieden we in de toekomst een dag- en kortopvang meer aan”

Een zorgomgeving met vele contexten, overgangen en zorgfiguren, zoals binnen dag- en kortopvang, is voor personen met een complexe gedragsproblematiek vaak ten nadele van de kwaliteit van leven. Zij hebben nl. een bijzonder grote nood aan eenvoud, continuïteit en stabiliteit in de ruime leefomgeving. Een maximaal aangepaste en intensieve behandeling en begeleiding, infrastructuur en materiële omgeving is nodig om welbevinden te maximaliseren, veiligheid te garanderen en vrijheidsbeperking te minimaliseren. Geënt op de zorgvisie, zal Sint Oda dit ondersteuningsaan-

bod voor deze doelgroep geleidelijk laten uitdoven. Dit doen we door nieuwe instroom van volwassenen binnen deze doelgroep in dag- en/of kortopvang stop te zetten.

We voorzien hiertoe een (of combinatie van) woonleefgroep(en) om deze transformatie geleidelijk te maken. In deze leefgroep(en) zal eerst (wellicht) een combinatie bestaan van volwassenen in dag- en kortopvang en verblijf. In lijn met de zorgvisie, wordt de zorg al binnen eenzelfde setting, door één team en binnen een aangepaste infrastructuur aangeboden. Geleidelijk zal deze leefgroep transformeren naar een verblijfsgroep met als gevolg een natuurlijke uitdoving van het ondersteuningsaanbod dagopvang voor deze doelgroep.

Volwassenen met een complexe medische problematiek

Het zorgaanbod voor volwassenen met een complexe medische problematiek zullen we in lijn brengen met de organisatie van deze zorg in de minderjarigenwerking. We zullen dag-, kort- en woonopvang voor deze doelgroep dichtbij mekaar organiseren om zo maximale zorgcontinuïteit en expertisebundeling te garanderen. We voorzien deze site nabij de Heien.

Bij de ontwikkeling hiervan wordt ook

gestreefd naar kleinere leefgroepen en een evolutie naar éénpersoonskamers.

Ook in de Wal leefgroepen kunnen zorggebruikers met dergelijk profiel wonen. Deze leefgroepen vormen als het ware een buffersite tussen de complexe gedrags- en de complexe medische doelgroep.

Volwassenen met een vraag naar inclusief wonen en/of dagopvang

Gezien de noden van de doelgroep maken we in onze buitenhuizen een duidelijke inhoudelijke keuze voor een leefgroepmodel (geen scheiding wonen-werken) met een goede personeelsbezetting en sterk uitgeruste infrastructuur. Op die manier kunnen we sterk op maat, en dus kwaliteitsvol, werken. Om dit te vrijwaren dienen we, vanuit financieel-organisatorisch oogpunt, naar een goed evenwicht tussen verblijfs- en dagopvangaanbod te blijven streven. Met andere woorden, in het huidige zorgmodel, hebben we voldoende verblijfs-gasten nodig om rendabel te kunnen zijn, en dus kwaliteitsvolle zorg te kunnen blijven leveren.

Gezien bovenstaande ontwikkelingen hebben we buitenhuis de Haag moeten afbouwen. In onze andere twee buitenhuizen, de Vloeter en de

Adelberg, blijven we vandaag verder kwalitatieve zorg leveren. Intussen houden we vinger aan de pols met betrekking tot de maatschappelijke ontwikkelingen en het bewaken van onze zorgvisie.

Conclusie

Met dit beleidsplan kiest Sint Oda bewust voor verdere specialisatie, expertisebundeling en zorgcontinuïteit. Zo willen we kwalitatieve, duurzame en toekomstgerichte ondersteuning blijven bieden aan kinderen, jongeren en volwassenen met een verstandelijke beperking en een toenemende complexe medische en/of gedragsmatige zorgvraag.

Deze keuzes betekenen dat we ons zorgaanbod verder uitbouwen, anders (beter) organiseren of bewust heroriënteren. Daarbij blijven we vertrekken vanuit de individuele ondersteuningsnoden van de zorggebruikers, met aandacht voor kwaliteit van leven, inclusie waar mogelijk en sterk gespecialiseerde ondersteuning waar nodig.

De realisatie van deze toekomstvisie vraagt een gefaseerde aanpak in dialoog met het netwerk van zorggebruikers, medewerkers en samenwerkingspartners. Laten we hier samen werk van maken!

**NEGEN KEER GOUD, MAAR
VOORAL HEEL VEEL GROEI**

Sint Oda schittert op de Special Olympics

Met negen gouden medailles en één bronzen medaille in tien zwemwedstrijden beleefden de zwemmers van Sint Oda een uitzonderlijke editie van de Special Olympics. Toch zijn het niet de medailles die coach Nieke het meeste zullen bijblijven.

Maandenlang samen trainen

Om goed voorbereid aan de start te verschijnen, begonnen de zwemmers al vroeg aan hun trainingen. Om de twee weken trokken de zwemmers naar het zwembad in Lommel om er te oefenen. In tegenstelling tot ons eigen zwembad is dit zwembad twee meter diep en ook een stuk kouder. Op die manier kunnen zij oefenen in een omgeving die beter aansluit bij de omstandigheden tijdens de Special Olympics.

Die voorbereiding bleek goud waard. "Door regelmatig te oefenen konden we hun tijden goed inschatten", legt Nieke uit. "Dat is belangrijk, want bij de Special Olympics worden deelnemers ingedeeld op basis van hun verwachte prestaties. Zwem je veel sneller dan opgegeven, dan kan je zelfs gediskwalificeerd worden."

Iedereen groeit op zijn eigen manier

Voor Jonas was het de eerste deelname aan de Special Olympics. Hij kan zelfstandig zwemmen, maar een groot wedstrijdbad vol publiek en supporters is toch iets helemaal anders. Ze kozen dan ook om Jonas te laten zwemmen met begeleiding.

"Je zag dat hij onder de indruk was van alles", vertelt Nieke. "Hij keek voortdurend rond, dan hielp het enorm dat er een begeleider mee in het water was om hem weer te laten focussen."

Nog voor zijn wedstrijd begon, genoot Jonas zichtbaar van alle aanmoedigingen en genoot hij van zijn applaus. In zijn eigen beleving was hij al een winnaar nog voor hij gezwommen had.

"Wij focussen niet op winnen", vertelt ze. "We willen dat onze sporters genieten, zichzelf overtreffen en met een goed gevoel naar huis gaan. Dat is voor ons de echte overwinning."

Ook Conner beleefde een fantastische eerste editie als deel van het zwemteam. Volgens Nieke spreekt hij nog steeds vol enthousiasme over zijn "sportkamp".

"Hij vindt het geweldig. Je ziet hoeveel plezier hij eraan beleeft en hoeveel vooruitgang hij maakt."

Maar ook voor deelnemers die al jaren meegaan blijft het spannend. Voor Stijn vormen vooral de zenuwen soms nog een uitdaging.

"Net voor zijn wedstrijd begeleiden we hem nog tot aan het zwembad en dat helpt hem te kalmeren. Daarna trekken we ons terug tussen de supporters, want Stijn zwemt alleen. We zoeken nog even oogcontact en geven een duim omhoog. Dan zijn de zenuwen gedaald en is hij er helemaal klaar voor."

Ook Fien, die voor de tweede keer meeging, kreeg tijdens haar wedstrijden extra ondersteuning. Hoewel ze tijdens de trainingen in Lommel zonder zwemvleugels zwemt, koos de begeleiding tijdens de Special Olympics bewust voor wat extra zekerheid.

"We wilden vooral vermijden dat ze in een onbekende omgeving onzeker zou worden. Zo kon ze met een gerust gevoel starten. En dat werkt want Fien wist twee medailles te bemachtigen."

Jef is een zwemmer die al jarenlang meegaat naar de special Olympics, hij zwemt het beste op zijn rug en neemt dus ook twee keer deel met rugslag.

"Jef blijft altijd rustig, hij is al vaker bezig met wat we gaan eten en zijn familie die zit te kijken dan de stress van de wedstrijd. Een doorwinterde atleet, dat is duidelijk."

Een medaille met een gouden randje

Sommige momenten zijn mooier dan eender welke uitslag. Zo won Conner goud terwijl zijn mama als vrijwilliger meehielp aan het zwembad en zijn papa samen met zijn familie meekeek vanuit de tribune.

Na de wedstrijd mochten zijn mama en papa hem zelf de medaille omhangen. Een dag later mocht ook zijn zus, die ook vrijwilliger was, een medaille aan Conner uitreiken.

Vorbereiding maakt het verschil

Volgens Nieke zit het succes niet alleen in de trainingen, maar ook in alle kleine details.

Zo ontdekte de begeleiding tijdens de oefensessies dat één van de zwemmers moeilijk uit een diep zwembad geraakt op blote voeten. Met eenvoudige waterschoentjes lukte dat plots wel. Door dat vooraf te oefenen, kwamen ze tijdens de wedstrijden niet voor verrassingen te staan.

"Dat zijn dingen die je alleen ontdekt door samen veel te trainen."

Meer dan sport

De indrukwekkende medailleoogst is een mooie beloning, maar voor Nieke blijft de grootste winst ergens anders liggen.

"Voor de buitenwereld lijkt 25 of 50 meter zwemmen misschien niet bijzonder. Maar voor onze bewoners is dat een enorme prestatie. Ze worden ingedeeld bij sporters van hetzelfde niveau en krijgen de kans om te tonen wat ze kunnen. Dat geeft ontzettend veel zelfvertrouwen."

Ook volgend jaar hoopt Sint Oda opnieuw deel te nemen. Niet met de ambitie om nóg meer medailles te winnen, maar wel om opnieuw zoveel mogelijk sporters een onvergetelijke ervaring te bezorgen.

"Als ze met plezier trainen, groeien en trots zijn op zichzelf, dan zijn wij tevreden. Dat is waar de Special Olympics voor ons om draaien."

Personeelsuitstap 2026: 'Alles in Wonderland'

"Alice, who the fuck is Alice?" Wie brulde deze oneliner niet ooit mee op feestjes, in dancings, thuis onder de douche ...? Eigenlijk is het allemaal de schuld van Peter Koelewijn, alias Gompie, die het lied 'Living next door to Alice' van de Engelse rockband Smokie zoveel jaren geleden coverde en er een parodie op maakte ...

Hallo! Ik ben Kobus junior en ik ben een Noord-Bra-bantse huismuis van het soort 'mus musculus domesticus'. Ik ben een afstammeling van Kobus senior, een huismuis die – samen met zijn broers Luuk en Joep – verschillende jaren in feestzaal-restaurant Inspiration Point in Valkenswaard gewoond heeft. Daar betrokken ze een klein holletje onder de houten toog in de grote feestzaal. Weinig comfort, maar veel gezelligheid en vooral vééél eten.

Misschien voor de nitwits onder jullie heel kort iets vertellen over Inspiration Point. Toen de vrolijke bazen van het restaurant jaren geleden op het lumineuze en creatieve idee kwamen om hun doordeweekse eetgelegenheid om te toveren tot een Dinner Theater, wisten ze nog niet dat ze hiermee de hoofdvogel zouden afschieten. Hun simpel maar geniaal concept behelsde een wervelende, zinnenprikkelende show in combinatie met een culinair buffet, of m.a.w. een samensmelting van dans, live zang en cabaret in een culinaire omlijsting.

In mijn kinderjaren vertelde mijn vader regelmatig over zijn avonturen tijdens die memorabele showavonden, waarbij hij en zijn muizenbroers als volleerde acrobaten tussen de wriemelende benen van de talrijke aanwezigen wisten te laveren, naarstig op zoek naar maagvulsel. Want er werd wat afgeknoeid op zo'n avonden!

Ondanks de vele feestneuzen die in al die jaren gedurende de vele, vele showavonden in ons etablissement gepasseerd zijn, is er mijn vader altijd één specifieke avond bijgebleven. Daarvoor keren we terug naar het voorjaar van 2022. Een grote groep personeelsleden van de voorziening Sint Oda uit Pelt in België, hadden de volledige zaal voor twee avonden geboekt om zich 'aan de andere kant van de grens' eens goed te komen

vermaken. En dat ze zich vermaakt hebben! Een beetje te veel, eigenlijk, want hun passage noopte onze bazen ertoe om nadien de gedragscode enigszins aan te passen!

En dat brengt ons terug naar vandaag. Want het toeval wil nu dat diezelfde voorziening dit jaar opnieuw bij ons over de vloer kwam. Onze bazen hadden intussen een nieuwe show in elkaar gebokst, een parodie dit keer op het sprookje 'Alice in Wonderland'. In het originele sprookje volgt de nieuwsgierige Alice een pratend konijn tot in zijn konijnenhol, waar ze in een magische droomwereld belandt. Daar beleeft ze bizarre avonturen met excentrieke personages. Eigenlijk een uitgelezen onderwerp voor de fantasierijke, enigszins geflipte breinen van onze scenarioschrijvers. En zo ontstond dus de show 'Alles in Wonderland'!

Misschien nog even uitleggen wat het concept van Inspiration Point nu eigenlijk inhoudt. Tijdens een vijf uur durende, wervelende en interactieve show neemt de cast de aanwezige gasten op sleeptouw in een verhaal vol grappige en absurde situaties en dito figuren. Daarbij wordt er een stevige noot gezongen, worden er komische situaties ten tonele gebracht en wordt er natuurlijk ook wat 'platte praat' verkocht. Dit

alles wordt gecombineerd met een culinair buffet om duimen en vingers bij af te likken, terwijl je glas amper leeg geraakt door het rijkelijk inschenken van drank door de cast zelf. Zij verzorgen immers naast het visueel en auditief spektakel 'op de planken' ook nog eens de innerlijke mens. De aanwezigen kijken niet enkel toe, maar worden ongegeneerd bij het verhaal betrokken en ze lopen dus ook al eens – al dan niet gewenst – stevig in de kijker. Meedoen is dus de boodschap! Het verhoogt bovendien aanzienlijk de fun die je eraan beleeft! En zo startte de avond – naast een hartelijk welkom – met enkele goed afspraken, want goeie en

Ondanks dat het vertrekpunt het originele sprookje is, worden de aanwezigen ondergedompeld in een andere versie die kant nog wal raakt.

duidelijke afspraken maken goeie vrienden, toch!?

Zoals al eerder verteld, is het thema dit jaar 'Alles in Wonderland'. Ondanks dat het vertrekpunt het originele sprookje is, worden de aanwezigen ondergedompeld in een andere versie die kant nog wal raakt.

Als ik een poging mag doen om het bizarre verhaal toch te vertellen: Alice krijgt te horen dat ze uitgethuwelijk gaat worden. Ze vlucht en komt terecht in Wonderland, waar ze het vreemde en bonte allegaartje van hogergenoemde figuren ontmoet. Op dat moment regeert the Red Queen, die haar broer, the White King, uit het zadel gelicht heeft en nu dus zelf de scepter zwaait. Ze wil echter voor altijd jong blijven en heeft daarvoor Waldo de Wijzenaar de opdracht gegeven om een elixir te brouwen dat die eeuwige jeugd moet bewerkstelligen. Alice sluit zich aan bij de afgezette koning en zijn

trouwe handlangers om the Red Queen terug van de troon te stoten. Met behulp van een wisseldrank-truc – hoe verzinnen ze 't! - slagen zij in hun opzet en komt the White King terug aan de macht. Maar alvorens dat gebeurt, worden de verbaasde aanwezigen omvergeblazen door een mengelmoes van bizarre, ondeugende, gewaagde, hilarische en ontroerende situaties. Deze zijn bovendien doorspekt met gezellige muziek, mee te brullen liedjes als Baila Baila of prachtige ballades als Nothing Else Matters, om nog niet te spreken van de polonaises Hollandaises. Het podium wordt menige keer door de feestvierende gasten ingepalmd, waarbij het mannelijk geslacht zich niet onbetuigd laat wanneer het aankomt op concurrentieel zingen tegen het vrouwelijk geslacht. En omgekeerd natuurlijk! Ambiance verzekerd!

Wanneer dan op het einde van de show nog enkele illustere gasten op het podium gehaald worden, maakt de zaal zich klaar voor het geweldige eindnummer om daarna verweesd achter te blijven, zodra de hoofdrolspelers letterlijk uitgezwaaid zijn.

En terwijl onze Belgische Sint Oda-vrienden voldaan huiswaarts keren, trippel ik eens rond in de verlaten zaal, op zoek naar wat achtergebleven lekkernijen.

En zo is iedereen tevreden: onze bazen omwille van een zeer succesvolle avond, onze Belgische gasten omwille van een zeer geslaagde personeelsuitstap en ik omwille van het overheerlijke restjesfeestmaal.

Gadverdamme, het leven is zo slecht nog niet! Vanacht droom ik zeker van grote banketten, terwijl menig personeelslid voorzeker van Alice gaat dromen. Hun partner gaat – bij het plotseling wakker schieten wanneer de naam Alice door de slaapkamer schalt – zich zeker afvragen: 'Alice, who the fuck is Alice?'

Doei! En hopelijk tot een volgende keer!

Kobus junior

Nieuw wandelpad in Lindelsbos feestelijk geopend

In het Lindelsbos, het bos achter Sint Oda, is in juni officieel een nieuw, rolstoeltoegankelijk wandelpad geopend. Het project is een samenwerking tussen Sint Oda, Natuurpunt en Gespecialiseerd Secundair Onderwijs Sint-Elisabeth, met steun van de gemeente Pelt. Het project is tot stand gekomen met steun van het Leader-programma 2023 – 2027. Het project brengt natuur, zorg en gemeenschap op een unieke manier samen.

De officiële opening startte met een ontvangst en toespraken van directeur Stijn Paesmans en Eddy Conjaerts (Natuurpunt) en Limburgs gedeputeerde Inge Moors. Het hoogtepunt volgde toen bewoners van Sint Oda symbolisch een lange menselijke ketting vormden langs het wandelpad. Daarmee werd het pad officieel ingehuldigd.

Het nieuwe traject omvat bijna twee kilometer aan toegankelijke wandelpaden, verdeeld over verschillende lussen. Langs de route zijn diverse belevingselementen voorzien, zoals een stilteplek, een buitenklas en een schuilplaats. Die moeten zorgen voor rust, ontmoeting en educatie in een groene omgeving.

Met het project “Het Lindelsbos – een verZORGd landschap” willen de initiatiefnemers natuurbeleving toegankelijk maken voor iedereen, ook voor mensen met beperkte mobiliteit. Tegelijk wordt er gewerkt aan de verdere ontwikkeling van het bos tot een biodivers en klimaatrobuust loofbos.

Opvallend is dat het project tot stand kwam via een participatief traject. Buurtbewoners, leerlingen, families en partners dachten actief mee over de invulling van het gebied.

Met de officiële opening is een belangrijke mijlpaal bereikt. Het Lindelsbos groeit verder uit tot een plek waar natuur, zorg en inclusie hand in hand gaan.

Het nieuwe traject omvat bijna twee kilometer aan toegankelijke wandelpaden, verdeeld over verschillende lussen.

DAVE: *altijd met een glimlach*

Dave (Hei 3) is een goedlachse en sociale man die houdt van gezelligheid en graag tussen de mensen is. Op maandag schuift hij met veel plezier mee aan tafel wanneer de vrijwilligers langskomen. Hij geniet van een fijne babbel, een grapje en een lach. Daarnaast vindt hij het heerlijk om rustig te kijken naar wat er rondom hem gebeurt en aandachtig de andere bewoners en bezoekers te observeren.

Dave houdt ervan om actief bezig te zijn. Puzzelen, spelletjes spelen, kralen rijgen, met een bal rollen of filmpjes bekijken op zijn iPad: het bezorgt hem allemaal plezier. Ook activiteiten buiten de leefgroep kunnen hem enthousiast maken. Zo geniet hij volop van rolstoeldansen, meegaan op kamp, een ritje met de bus, de soep- en bakgroep of expressie-activiteiten. Wanneer Dave iets om handen heeft, straalt hij helemaal.

Daarnaast heeft Dave een behulpzame kant. Hij helpt graag mee met het opvouwen van de was, het sorteren van poetsdoeken, het wegbrengen van linnen-zakken of het afvegen van de tafel. Je ziet hem glunderen als hij iets voor anderen kan betekenen.

Dave is een vertrouwd gezicht op het terrein van Sint Oda en wordt door iedereen graag gezien.

Tijdens de maaltijden neemt Dave rustig de tijd om te eten. Samen met de andere bewoners geniet hij van het eetmoment, terwijl hij aandachtig om zich heen kijkt. Hij lust bijna alles, maar van iets zoet kan hij extra hard genieten. Wie aan Dave denkt, denkt vaak ook aan zijn pet. Met zijn uitgebreide verzameling en zijn favoriete exemplaren die hij bijna

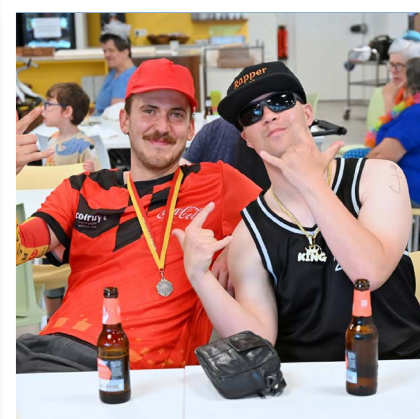
dagelijks draagt, is die intussen een stukje van zijn herkenbare persoonlijkheid geworden.

Dave is een heel sociale jongeman. Hij kent veel mensen en wordt zelf ook door velen gekend. Iedereen die hij tegenkomt, begroet hij met een glimlach. Dave is een vertrouwd gezicht op het terrein van Sint Oda en wordt door iedereen graag gezien.

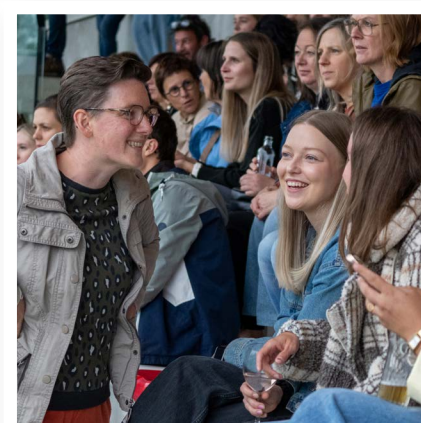
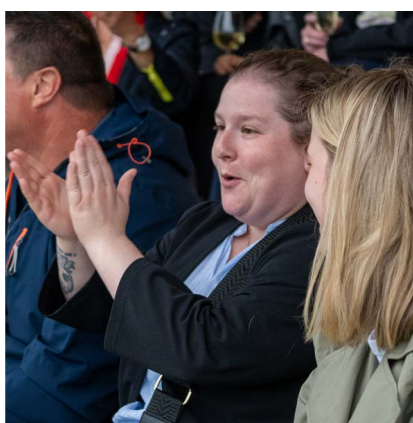
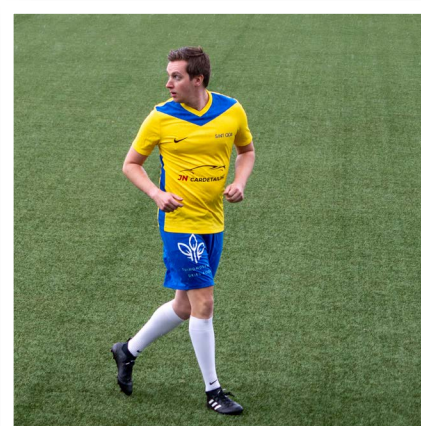
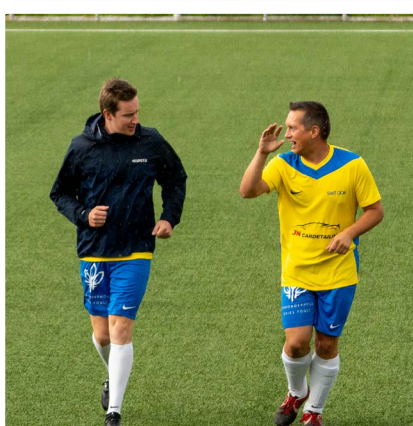

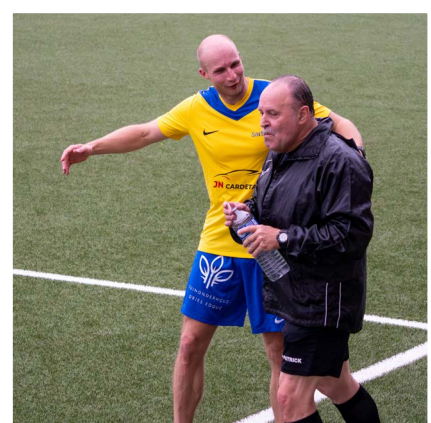
IN BEELD

Binnen Sint Oda valt steeds heel wat te beleven. Omdat beelden veel meer zeggen dan woorden, vind je hier een overzicht van voorbije activiteiten en gebeurtenissen.

Patroda vs Sint Gerardus

SINT ODA BULLETIN

MISVIERING | ZO 20 SEPTEMBER

Jaarlijkse misviering om 11.00 uur,
iedereen is welkom.

UITNODIGING

VRIJWILLIGERSAVOND

JIJ BENT ONZE KOEKENTROEF!

DO 8 OKT

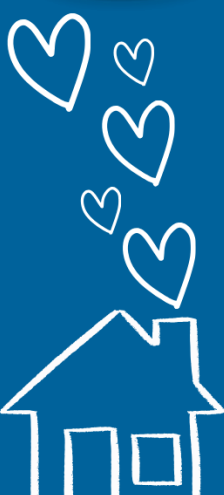
INSCHRIJVEN VOOR 30/09
(GELIEVE OOK ALLERGIEËN DOOR TE GEVEN)
RECEPTIE.SINTODA@STIJN.BE
011 64 28 60

Van harte welkom in de hoofdbouw om 18.00 uur.

We zorgen voor een fijne avond met eten en entertainment.

Graag tot dan!

VOOR ALTIJD THUISKOMEN

Wij nodigen u uit voor de HERDENKINGSVIERING op zondag 8 november 2026 om 14.00 uur in de sporthal van Sint Oda.

Met heel de Sint Odagemeenschap herdenken we alle overleden bewoners, personeel, hun familie en vrijwilligers.

Na de viering is er gelegenheid tot samenzijn bij een tas koffie in de ontmoetingsruimte.

Wij hopen u dan te mogen ontmoeten.

Laat ons weten met hoeveel u aanwezig zal zijn tijdens de viering en koffietafel vóór 1/11.
T. 011 64 28 60 of via mail: receptie.sintoda@stijn.be

Zorgegebruikers

Wagner Richie
Franssen Bert
Kaya Musa
Van den Berk Dominique
Van Uffelen Fien
Lammens Claire
Boon Eva
Brodala Jeanneke

Personeel

Trippas Yolanda

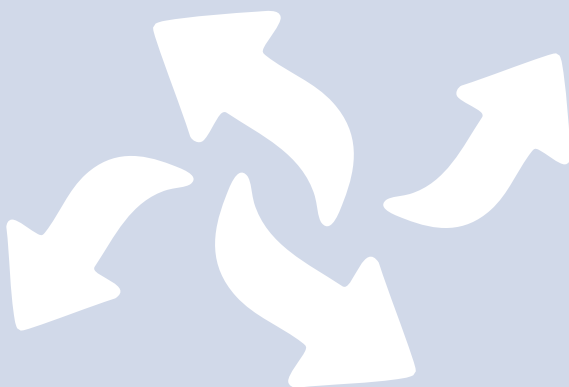

BBQ SINT ODA

ZON 20.09.2026

SHIFT 1: 11.30 - 14 U // SHIFT 2: 16.30 - 19U

DOOPSEL, COMMUNIE EN VORMSEL

Als ouder wil je dat je kind kan deelnemen aan de momenten die voor jullie belangrijk zijn. Voor kinderen met een ernstige, meervoudige beperking verloopt dat niet altijd volgens de gebruikelijke weg. Daarom willen we graag meegeven dat onze gasten binnen Sint Oda ook het doopsel, eerste communie, plechtige communie of het vormsel kunnen ontvangen, als jullie dat als gezin of familie wensen.

Daarbij kan een doopsel, communie of vormsel op elke leeftijd plaatsvinden. Het hoeft dus niet op het traditionele moment te gebeuren zoals we dit kennen vanuit de parochies. We vertrekken steeds vanuit de gast zelf, met aandacht voor zijn of haar tempo, mogelijkheden en manier van beleven.

Wij vinden het belangrijk dat iedereen de kans krijgt om verbondenheid, rituelen en geloof op een eigen manier te ervaren. Daarom ondersteunen we jullie graag bij dit traject, met respect voor jullie wensen en voor de eigenheid van jullie kind.

Voor meer informatie over doopsel, communie en vormsel kunnen jullie terecht bij onze pastorale werkgroep.

ONGEZEEN GOED

VRIJDAG 13 NOV 2026

DEUREN OPEN: 19.00 UUR - AANVANG: 19.30 UUR

SINT ODA • BREUGELWEG 200 • 3900 PELT

RESERVEER JE TICKET
EN BELEEF HET ZELF!

50 EUR P.P.
(PLAATSEN BEPERKT)

T.V.V. DIENSTENCENTRUM SINT ODA

WAT MAG JE VERWACHTEN?

Een avond die blijft
verrassen

Culinaire hapjes
(drank niet inbegrepen)

Ongezien Goed – Een avond vol sfeer en entertainment

Geniet van een gevarieerd programma boordevol muziek, humor en verrassingen. Welke artiesten het podium betreden, ontdek je pas die avond... laat je verrassen! Proef van heerlijke hapjes en geniet samen van een warme, gezellige sfeer.

Met jouw aanwezigheid steun je Dienstencentrum Sint Oda. De volledige opbrengst gaat naar onze werking.

Mis dit unieke benefietevenement niet en beleef een onvergetelijke ervaring. Plaatsen zijn beperkt.

VERBINDING KENT VELE GEZICHTEN

Ze groeit tussen collega's die elke dag samen het verschil maken. Ze ontstaat tussen zorggebruikers die samen beleven, lachen en elkaar ontmoeten. Ze leeft ook tussen families van zorggebruikers, die elkaar vinden in herkenning en gedeelde ervaringen.

Maar verbinding reikt nog verder. Ook de families van onze collega's maken er deel van uit. Zij weten hoeveel engagement, warmte en zorg hun partner, mama, papa, zus of broer elke dag meebrengt naar Sint Oda.

Precies vanuit die verbondenheid gebeurde iets bijzonders.

De familie van onze overleden collega Yolanda wist hoe graag zij bij Sint Oda werkte. Ze wist hoe belangrijk de verbondenheid met haar collega's en met de zorggebruikers voor haar was.

Bijna 37 jaar lang was Yolanda een gewaardeerde collega die zich met hart en ziel inzette voor de bewoners en voor haar team. Doorheen haar loopbaan, van de leefgroepen tot de nachtdienst, stond ze bekend als een zorgzame, betrouwbare en warme aanwezigheid.

Yolanda was iemand op wie je kon rekenen. Ze combineerde professionaliteit met oprechte aandacht voor anderen en bracht met haar glimlach, spontaniteit en gevoel voor humor lichtheid in het dagelijkse werk.

Haar overlijden laat een diepe leegte achter. Niet alleen binnen de nachtdienst, maar binnen de hele Sint Oda-gemeenschap.

Om die sterke verbondenheid levend te houden, schonk haar familie een bijzonder bedrag aan Sint Oda.

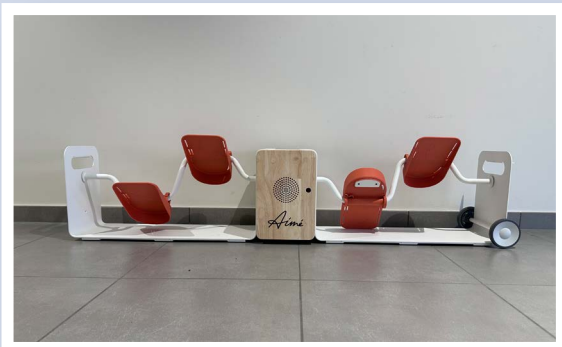
Samen gingen we op zoek naar een bestemming die perfect aansluit bij waar Yolanda voor stond. Zo kozen we voor de Aimé duomobiel van Pendulum. De Aimé is veel meer dan een aangepaste trapfiets. Het is een middel om mensen samen te brengen. Het nodigt uit tot ontmoeting, gesprek, samen beleven en het creëren van mooie herinneringen, op het ritme van de muziek die er klinkt.

Daarmee sluit de Aimé naadloos aan bij wat verbondenheid binnen Sint Oda betekent.

We willen de Aimé inzetten als een symbool van verbinding. Een manier om zorggebruikers, medewerkers, vrijwilligers en families dichter bij elkaar te brengen. Samen onderweg zijn, tijd maken voor elkaar en genieten van kleine, waardevolle momenten: precies die dingen waar Yolanda zoveel belang aan hechtte.

Op die manier blijft haar warme betrokkenheid voortleven, in elke rit die we samen maken.

We zijn de familie van Yolanda bijzonder dankbaar voor dit warme gebaar. Dankzij hun gift blijft Yolanda, op een heel tastbare manier, meebouwen aan verbinding binnen Sint Oda.

In dankbare herinnering aan Zuster José

Op 9 mei namen we afscheid van Zuster José. Met haar overlijden verliezen we iemand die mee vorm gaf aan de waarden waarop Sint Oda gebouwd werd.

De congregatie van de Kleine Zusters van de Heilige Jozef speelde immers een belangrijke rol in de beginjaren van ons dienstencentrum. Vanuit hun christelijke overtuiging namen de zusters de zorg op voor mensen die elders vaak geen plaats vonden. Hun inzet, nabijheid en geloof in de waardigheid van iedere mens vormden mee het fundament van Sint Oda. Naast praktische en professionele ondersteuning brachten zij vooral menselijkheid, geborgenheid en verbondenheid.

Met diepe dankbaarheid denken wij terug aan Zuster José en aan alle zusters die mee hun schouders hebben gezet onder de uitbouw van Sint Oda. Hun engagement leeft verder in de warme zorg en waarden die vandaag nog steeds centraal staan binnen onze werking.

BRUNCH 2026

Elke zomer trekken onze logo's langs de leefgroepen met een zelfgemaakte brunch. Dit jaar stond de zomer volledig in het teken van tijdreizen. Onze logo's brachten de middeleeuwen helemaal tot leven en zorgden voor een unieke sfeer. Tijdens de brunch bereiden zij een heerlijk feestmaal voor de bewoners. Hieronder vind je drie recepten die deze zomer met veel enthousiasme werden gemaakt:

Kersenbroodpudding voor de armen — 5 pers.

225 gr kersen
3-4 el rode wijn 0%
1/4 el boter
3 à 4 sneden broodkruimels/korsten
1,5 el suiker
500 g platte kaas

Bereiding:

- Kersen ontdooien in kookpotje met suiker
- Kersen mixen en nakijken op pitten
- Boter toevoegen en roeren tot deze gesmolten is
- Korsten mixen in de cutter
- Brood en wijn toevoegen en goed mengen
- Indien nodig extra suiker toevoegen

Granaatappelballetjes — 5 pers.

0,5 kg kippengehakt
1/2 tl peper
3/4 tl gember
3/4 tl kardemom
1/8 tl kruidnagelpoeder
1/8 tl nootmuskaat
1/2 blokje bouillon
500 ml water
1,5 takje munt
3 el granaatappelmelasse
maïzena bruine sauzen

Bereiding:

- Meng de kruiden
- Voeg de helft van het kruidenmengsel bij het gehak. Rol balletjes ter grootte van een okkernoot (of gebruik een ijsschep)
- Breng de bouillon aan de kook
- Voeg de gehaktballetjes en de rest van de specerijen aan de bouillon toe
- Zet het vuur zacht en stook de gehaktballetjes ongeveer 20 minuten en haal de balletjes eruit.
- Laat de munt weken in de saus
- Voeg de granaatappelmelasse toe aan de saus en stook tot de saus gebonden is of bind met maïzena

Mixtip: Mixen met bouillon en extra saus

Madeleinekes met glazuur en bloemen — 6 stuks

50 gr boter
50 gr bloem
50 gr suiker
2 gr bakpoeder
1 ei
1/8 el limoensap
1/8 el water/limoensap
25 gr bloedsuiker
1/4e buisje Vanille Essence
Eetbare bloemetjes
Gekleurde hagelslag

Bereiding:

- Verwarm de oven voor op 200°C
- Smelt de boter en laat afkoelen
- Meng de bloem met de suiker en het bakpoeder
- Roer de eieren hierdoor
- Voeg de gesmolten boter, vanille aroma en limoensap toe
- Vet en bebloem de madeleinekes-vorm in
- Vul de vormpjes en zet in de oven. Baktijd is afhankelijk van de oven (± 10 minuten)
- Maak glazuur met bloedsuiker, druppels limoensap en druppels water
- Werk af met de bloemetjes of hagelslag

PASSIE NAAST DE JOB

Karolien Stalmans vindt haar ritme bij de drumband

Met een glimlach vertelt Karolien Stalmans over haar vrijdagavonden. Voor veel mensen betekent het begin van het weekend ontspannen in de zetel, maar voor Karolien begint het weekend vaak met een repetitie van de drumband van de Koninklijke Schutterij Sint-Sebastiaan Sint-Huibrechts-Lille. Al meer dan 25 jaar maakt ze deel uit van het korps en combineert ze haar passie voor trommelen met haar job als medewerker innovatie bij Sint Oda.

“Eigenlijk ben ik begonnen toen ik tien jaar was,” vertelt ze. “Bij ons thuis hoorde dat er gewoon bij. Mijn ouders, nonkels en schoonbroer waren allemaal betrokken bij de schutterij.”

Toen haar kinderen klein waren, stopte Karolien enkele jaren met trommelen. Maar toen de drumband opnieuw op zoek ging naar extra trommelaars, voelde ze het meteen kriebelen. Sinds 2021 is ze weer helemaal terug.

Samen één geheel vormen

Wie denkt dat trommelen alleen draait om het juiste ritme slaan, onderschat het werk achter de schermen. In rustige periodes repeteert de drumband twee keer per week, maar in aanloop naar belangrijke wedstrijden loopt dat op tot vier of vijf repetities per week. Niet alleen de muziek wordt tot in de puntjes verzorgd, ook de exercitie wordt eindeloos geoefend. Achter een optreden van enkele minuten gaan honderden uren voorbereiding schuil.

“Dat is soms pittig, zeker met een gezin,” geeft Karolien toe. “Maar om het niveau te halen dat we willen halen, moet je er echt samen voor gaan.”

Voor haar is het groepsgevoel minstens even belangrijk als de muziek. “We zijn geen solisten. Je moet luisteren naar de anderen en je eigen partij afstemmen op de groep. Alleen zo klinkt het geheel zoals het moet.”

Op weg naar Kerkrade

Dit jaar stond alles in teken van het Wereld Muziek Concours in Kerkrade. De drumband neemt al jarenlang deel aan deze internationale wedstrijd en behaalde in 2022 zelfs de wereldtitel.

“Dat was een ongelooflijk moment,” zegt Karolien. “Alles viel toen samen. We waren enorm trots, maar tegelijk beseffen we dat zo’n resultaat niet vanzelfsprekend is.”

Ook dit jaar was het WMC in juli weer een prachtige ervaring voor de drumband. Met een score van 82,3 procent behaalde het trommelkorps voor de dertiende keer een gouden medaille op het Wereld Muziek Concours te Kerkrade.

“De score van 2022 konden we deze keer niet evenaren, maar we zijn toch heel tevreden met het resultaat. Met zes trommelaars die voor het eerst deelnamen aan het WMC is dit een mooie bekroning van maandenlange voorbereiding,” vertelt Karolien.

Een traditie die blijft leven

“Als de repetitie voorbij is, drinken we samen nog iets, daar draait het om, die verbondenheid. Naast samen een hobby uitoefenen, zijn we ook allemaal vrienden.”

De schutterij van Sint-Huibrechts-Lille bestaat al eeuwen en de drumband vormt nog altijd een belangrijk onderdeel van die traditie. Toch is het geen hobby die enkel naar het verleden kijkt. Na de wereldtitel sloten heel wat kinderen en jongeren zich aan bij de jeugdwerving.

“Dat vind ik misschien nog het mooiste,” vertelt Karolien. “Dat jonge mensen opnieuw enthousiast worden om te trommelen. Zo blijft de traditie leven. Zo wil mijn eigen zoon ook graag beginnen met trommelen, net zoals zijn grote voorbeeld, zijn grootvader.”

Zelf ziet ze muziek vooral als een manier om mensen samen te brengen.

“Tijdens wedstrijden ontmoet je korpsen uit binnen- en buitenland. Je wisselt ervaringen uit, zingt samen en moedigt elkaar aan. Dat kameraadschap is minstens even belangrijk als de punten.”

Verbondenheid op én naast het werk

Wie naar Karolien luistert, merkt snel dat er opvallende gelijkenissen zijn tussen haar hobby en haar werk bij Sint Oda. Zowel in de drumband als op de werkvloer draait het om samenwerken, luisteren naar elkaar en oog hebben voor het grotere geheel.

“Je kunt alleen goed trommelen als je rekening houdt met de mensen rondom je. Dat is op het werk eigenlijk niet anders.”

Met haar enthousiasme, doorzettingsvermogen en liefde voor samenwerking laat Karolien zien dat talent zich niet beperkt tot de werkvloer. Of ze nu meedenkt over innovatie bij Sint Oda of het ritme aangeeft tijdens een optreden, één ding staat vast: samen het verschil maken geeft haar de meeste energie.

The fellowship of Schans 4 in de Gaia-zoo

Bij aanvang van de zomer hebben mijn goeie vrienden van Schans 4 en ik, Indy C., samen met enkele van onze begeleiders, een geweldige uitstap naar de Gaia-zoo in Kerkrade - bij de Hollanders, dus - gemaakt. Wat hebben we daar onze ogen flink de kost kunnen geven!

Ik ben in mijn hele leven nog nooit naar een dierentuin geweest. Maar mijn leefgroepsvrienden hebben me verzekerd dat een dierentuinbezoek meer dan de moeite waard is. Wat was ik dan ook verheugd, toen ik te horen kreeg dat we deze zomer een leefgroepsuitstap naar de Gaia-zoo zouden maken.

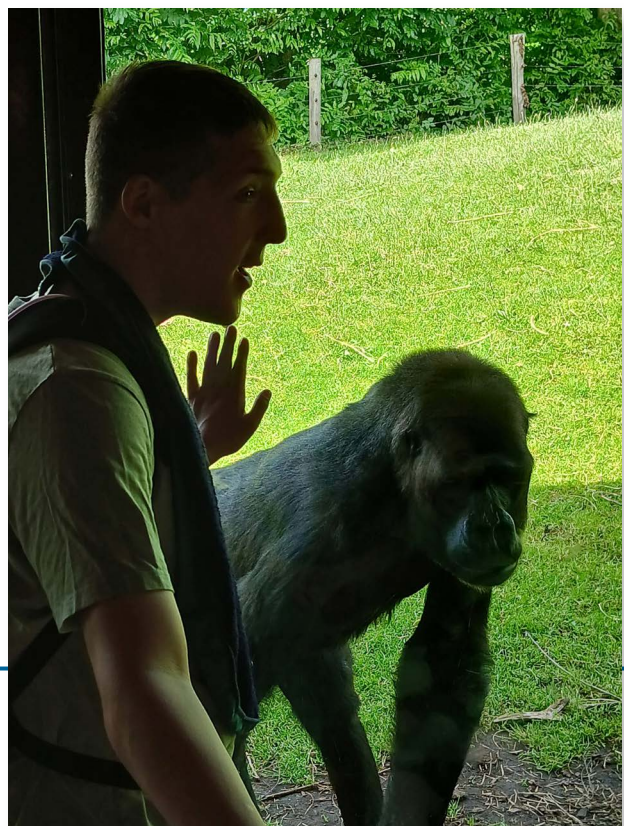
Zo mochten wij op die bewuste 16e juni onze begeleiders richting Kerkrade vergezellen. Na een eerder weifelende, maar dan toch gierende start – de chauffeur van dienst moest de auto nog wat leren kennen – lieten we Sint Oda zonder nog verder om te kijken achter ons. Ogenschijnlijk was onze komst aangekondigd, want alles lag er onberispelijk bij. Geen rondslingerend afval, de dieren en hun verblijven mooi in orde, de planten en plantsoenen netjes verzorgd, ... en dat alles voor ons, zo vroegen Arne en ik ons af. Had Eli hier misschien iets mee te maken? Na een blik van verstandhouding knikte hij instemmend en tevreden naar mij. Dus toch!?

Onze begeleiding besliste om de ‘grand tour’ te doen, zodat we alle dieren zéker te zien zouden krijgen. En zo gingen we op pad ... Met mijn rugzakje vol sondevoeding op mijn rug, was ik er helemaal klaar voor om op ontdekkingsstocht te gaan.

Het eerste noemenswaardige dier dat we tegenkwamen, was de vraatzuchtige veelvraat. Dit dier is de grootste soort van de wezelfamilie. Door hun onbegrensde vraatzucht en agressieve verdediging van hun voedsel, hebben ze een kwalijke naam gekregen. Het energieke exemplaar dat wij konden aanschouwen, was bezig met het graven van een diep gat in de grond om zijn pas gekregen homp vlees te verbergen en te bewaren voor de komende dagen. Na 20 minuten intensief graven, waarbij het zand meters in het rond vloog, bedacht hij

zich echter plots en stoof zonder verpinken weg met zijn vlees. Was hij bang geworden dat wij zijn etenswaren zouden stelen, aangezien we hem hadden zien graven? Of dat we de locatie van het gat zouden verraden aan één van zijn familieleden, vrienden of vijanden?

Eén van de volgende stops die we maakten, was aan een gigantische voliëre, waarin menige vogelsoort zijn intrek genomen had. Terwijl de meeste vogels daar geamuseerd hun ding zaten te doen, keek koningin Madam Gier vanop haar troon, die boven alles en iedereen uittorende, letterlijk neer op haar onderdanen en zag ze dat het goed was. En terwijl de ooievaars een spelletje ‘wie kan het langste op 1 poot staan’ speelden, zochten wij naar een beschaduwde locatie om een ‘tijdrovende’ lunchpauze te houden.

Eigenlijk wilde ik gewoon meteen verder gaan, maar mijn vrienden rammelden van de honger. Als een geboren gentleman heb ik me dan ook maar aangepast en geschikt naar de noden van mijn tochtgenoten, waarvan vooral de beer in Femke's buik quasi oorverdovend grolde en onverzadigbaar naar eten smachtte. Zodra de traditionele frieten met typisch Hollandse vleeskroketten achter de kiezen verdwenen waren en de plaspauze er ook op zat, schoten we – eindelijk! – uit onze sloffen voor het vervolg van onze tocht.

Zo brachten we een bezoek aan het ruime giraffenverblijf. De giraffen konden we letterlijk in de ogen kijken, niet omdat het miniatuurexemplaren waren, maar omdat wij een verdieping hoger stonden dan zij. Wat een magnifieke dieren, ... Maar ikzelf was nog het meeste onder de indruk van de statige neushoorns, die ik een tijdje met mijn hypnotiserende blik heb staan aanstaren. Maar mijn gedachtengolven met de boodschap om eens op hun achterste poten te gaan staan, kwamen precies niet door.

De struisvogelweide was omgeven door een veilige omheining. Maar aangezien wij op de leefgroep gelijkaardige poortjes hebben, waarover ik regelmatig met mijn lange benen ga hangen, was ik er al bijna overheen gekropen, moest een begeleidster me niet ternauwernood bij mijn lurven gevat hebben. Mijn vriend Arne had haar weten af te leiden, waardoor ik die kans niet kon laten liggen, maar uiteindelijk dus toch tevergeefs. Toch bedankt, Arne!

Maar dan moest het hoogtepunt van ons bezoek nog komen: het voedermoment van de gorilla's, en dit onder het goedkeurende oog van hun vriendelijke leider, de imposante zilverrug. Hij heeft, naar het schijnt, meer werk met het sussen van de dagelijkse ruzies tussen de vrouwtjes, dan met de vaak ondeugende streken van de jonge gorilla's. Ik had het geluk om kort – uiteraard

achter glas – een tête à tête met de leider te hebben en in die 'split second' had ik het gevoel dat we elkaar met één blik begrepen. Zouden mijn gedachtengolven dan toch werken?

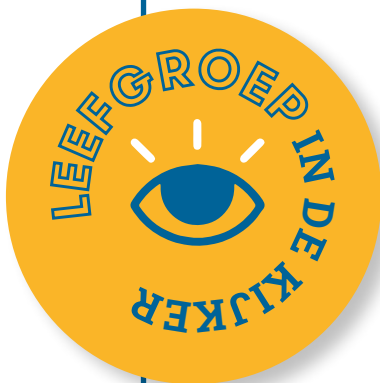
En zo schreed de dag snel verder, terwijl ik het nog niet gehad heb over de grote verscheidenheid aan apen, waar ons Femke zo dol van werd telkens ze weer een andere soort zag. Noch over de nieuwsgierigheid die mezelf constant parten speelde, waardoor ik mijn hoofd door menig traliewerk probeerde te wringen om de dieren toch maar van zo dichtbij mogelijk te kunnen bekijken. Of over de manier waarop vriend Arne, als een pacha in zijn rolstoel gezeten, de omgeving in zich opnam. Maar ook over de humoristische commentaar die mijn vriend Eli met de nodige flair gaf, wanneer hij weer eens een weetje kwijt wilde. (Dat die niet radiocommentator is willen worden!) En dan zwijg ik nog maar over het feit hoe hij er soms vaart achter kon zetten, waardoor het stof onder zijn sloffen vandaan schoot.

Aan alle schone liedjes komt echter een eind en dus was het tijd om onze biesen te pakken. Na een laatste groet kropen we in de auto, waar Arne en ik ons op de achterbank van de Caddy nestelden, om er samen de dag nog eens kort te overlopen. We waren het er snel over eens dat dit zeker voor herhaling vatbaar is.

Alleszins was het een topervaring, die ik niet snel zal vergeten. Ik ga zeker aan mijn ouders vragen om samen nog eens terug te keren. Wie weet is de connectie met de zilverrug dan nog intact en kunnen we samen heerlijke, snode plannen smeden ...

PS. Waar al die leeuwen, tijgers, olifanten,... waren is me nog steeds niet duidelijk. Waarschijnlijk een misser van de begeleiding, waardoor de 'grand tour' uiteindelijk toch niet zo 'grand' bleek te zijn. Spijtig!

Hartelijke groeten van Indy C., bewoner van Schans 4

STER 3

Wie zijn jullie?

Wij zijn Ster 3, een jong, enthousiast en hecht team binnen Sint Oda. Elke dag zetten we ons met veel inzet en een flinke dosis humor in voor onze mannetjes. We geloven in een warme aanpak, duidelijke afspraken en een goede samenwerking, zowel met elkaar als met de mannen.

Voor hoeveel zorggebruikers zorgen jullie?

Binnen Ster 3 begeleiden we 8 bewoners: 1 dame en 7 heren. We bieden ondersteuning op maat, waarbij we inspelen op de mogelijkheden, behoeften en uitdagingen van iedere zorggebruiker.

Wat maakt jullie team uniek?

Ster 3 is een jong en dynamisch team dat elkaar versterkt. We durven uitdagingen aan te gaan, staan steeds klaar voor elkaar en blijven zoeken naar de beste aanpak voor onze zorggebruikers. En hoewel de heren in de meerderheid zijn, kunnen de dames in ons team zeker hun mannetje staan! Met een gezonde dosis humor, open communicatie en respect voor elkaar maken we elke dag het verschil.

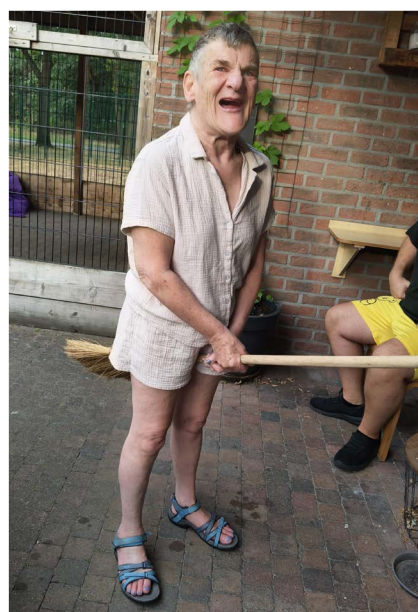
Wat is jullie teammotto?

Een officieel teammotto hebben we (nog) niet... Maar als we er eentje zouden moeten kiezen:

*Vrijheid waar het kan,
bescherming waar het moet.*

Wat zijn de mooie momenten in jullie leefgroep?

De mooiste momenten zijn vaak de kleine dingen: een spontane glimlach, een geslaagd uitstapje, samen genieten van een activiteit of een bewoner waarbij we de VBM kunnen afbouwen en kunnen laten groeien in hun zijn. Ook de onverwachte grappige momenten en de sterke band die we met onze zorggebruikers opbouwen, maken elke werkdag bijzonder.

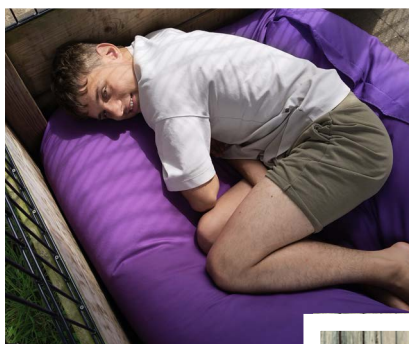
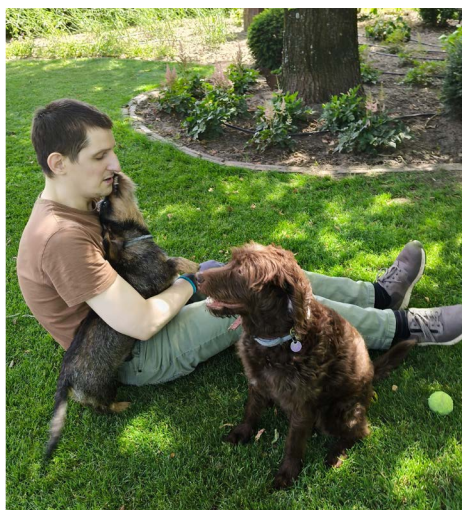

Wat maakt zorgen op Sint Oda zo mooi voor jullie?

Werken op Sint Oda betekent voor ons écht het verschil kunnen maken. Onze zorggebruikers hebben elk hun eigen verhaal en uitdagingen, waardoor geen enkele dag hetzelfde is. Dat vraagt flexibiliteit, creativiteit en teamwork, maar geeft ook enorm veel voldoening wanneer je ziet dat iemand zich goed voelt, groeit of een fijne dag beleeft. Die kleine successen maken ons werk zo waardevol.

Welke leefgroep nomineren jullie om zich de volgende keer voor te stellen?

Wij geven de fakkel graag door aan Ster 1. We zijn benieuwd naar hun verhaal en kijken ernaar uit om hen beter te leren kennen!

FAMILIE AAN HET WOORD

**PEDAGOGE LAURINE LOURDAUX
VERTELT OVER OPGROEIEN MET EEN
BROER MET EEN BEPERKING EN
WERKEN OP SINT ODA WAAR HAAR
BROER MICHIEL VERBLIJFT.**

Laurine en Michiel: een verhaal van familie en zorg op Sint Oda

Voor Laurine Lourdaux, pedagoge en coördinator van de psychopedagogische dienst bij Sint Oda, lopen werk en privé op een bijzondere manier door elkaar. Haar broer Michiel maakt gebruik van dag- en kortopvang in buitenhuis De Adelberg, een onderdeel van dezelfde organisatie. En daar blijft het niet bij: ook haar schoonbroer, Stijn, de broer van haar partner, maakt gebruik van ondersteuning binnen Sint Oda. “Dat is eigenlijk puur toeval,” lacht ze. “We hebben elkaar helemaal niet in die context leren kennen.”

Laurine is de oudste van drie. “Ik word dit jaar 35, Michiel 32 en onze jongste broer 28. We zijn altijd een hecht gezin geweest.” Michiel is geboren met het syndroom van Costello en heeft al vanaf het begin veel extra zorgen nodig gehad. Maar als zus werd dat nooit als iets uitzonderlijks ervaren. “Wij wisten niet beter. Als kind groei je daarin op. Dat hoort er gewoon bij. Maar met het zelf ouder worden, zie je wel welke impact dit heeft op de rol van mijn ouders, onze opvoeding en hoe ik dit nu zelf beleef in mijn ouderrol naar mijn 2 jonge dochters”.

Twee werelden die samenkomen

Dat zowel haar eigen broer als haar schoonbroer ondersteund worden binnen dezelfde organisatie, maakt haar verhaal extra bijzonder.

Toch zijn de situaties van Michiel en Stijn ook verschillend. “Dat toont ook hoe breed de zorg kan zijn. Michiel heeft bijvoorbeeld op vlak van zelfstandigheid en dage-

lijkse zorgen meer ondersteuning nodig, terwijl Stijn wel enkele zaken beperkt zelfstandig kan opnemen. De zorg is verschillend maar tegelijk ook heel herkenbaar”.

Voor Laurine bevestigt dit vooral hoe uniek elk traject is. “Ook binnen één organisatie zie je hoe verschillend noden kunnen zijn. Dat helpt mij ook in mijn werk: je kan nooit veralgemenen.”

Zorg als vanzelfsprekendheid

Gedurende de jaren nam Laurine, samen met haar jongste broer, mee de zorg op voor haar broer, maar dat voelde nooit als een last. “Ik heb dat nooit als ‘zorgen’ gezien. Dat was zoals babysitten op je jongere broer. Heel vanzelfsprekend.” Die blik verschilt soms van hoe anderen het ervaren, merkt ze. “Sommige broers of zussen voelen zich meer in een zorgrol geduwd. Dat heb ik nooit zo ervaren.”

Het gezin bleef altijd sterk inzetten op saamenhorigheid. Wekelijks saamenkomen, nog steeds saamen op vakantie

Realisme zonder zwaarte

Opgroeien met een broer met een beperking heeft haar kijk op het leven beïnvloed, al benoemt ze dat niet negatief. “Ik denk dat wij met een groter realisme opgevoed werden. Je weet dat niet alles vanzelfsprekend is.” Dat merkt ze ook in haar eigen gezinsleven. “Je denkt misschien iets vaker na over ‘wat als’. Maar dat hoeft niet zwaar te zijn.”

Integendeel: het bracht ook veel. “Michiel was vroeger op familiefeesten echt de verbindende factor. Iedereen kende hem, iedereen sprak met hem. Dat maakt ook dat je anders naar mensen kijkt.”

gaan, elkaar helpen waar nodig, maar ook ruimte laten voor ieders eigen leven. “Mijn ouders hebben daar altijd een goed evenwicht in gezocht. Ze willen ons niet overbelasten en zullen onze grenzen altijd respecteren. Als zij ons vragen of we een avond voor Michiel willen zorgen en dat gaat niet, dan is dat ook prima. Daardoor worden wij nooit verplicht in een zorgrol geduwd. Mijn ouders hebben ook altijd ons tempo hierin gevolgd, dat maakt misschien dat zorgen een spontaan gegeven werd binnen ons gezin.

Ook vandaag nog is die balans belangrijk. Michiel gaat overdag naar dagopvang op ‘De Adelberg’ maar verblijft ’s avonds en in het weekend thuis. “Dat maakt dat mijn ouders al 32 jaar elke dag zorg opnemen. Daarom geloof ik ook zo sterk in het belang van kortopvang en “samen zorgen” in bepaalde periodes. Dat gezinnen ook af en toe op adem kunnen komen.”

Werk en privé

Dat Laurine vandaag als pedagoge werkt binnen dezelfde organisatie waar haar broer en ook haar schoonbroer ondersteuning krijgen, is deels toeval, deels logisch gegroeid. “Ik heb hier stage gedaan en had het geluk om hier meteen aan de slag te kunnen gaan. Het voelde gewoon juist.”

Toch vraagt die dubbele, of zelfs driedubbele betrokkenheid, soms een delicate balans. “Ik probeer werk en privé zoveel mogelijk gescheiden te houden. Ik ben hier in de eerste plaats professional.” Tegelijk beseft ze dat haar persoonlijke ervaring haar blik kleurt. “Ik begrijp vaak sneller wat ouders voelen. Maar ik moet erover waken dat mijn professioneel advies objectief blijft.”

Ze is zich daar heel bewust van. “Soms denk ik: ‘Ik zou het zelf zo doen.’ Maar dat mag niet de enige leidraad zijn. Je moet blijven kijken naar wat voor die specifieke persoon en dat gezin het beste is.”

Haar eigen kinderen groeien nu op met hun 2 bijzondere nonkels en ervaren dat als de normaalste zaak van de wereld. “Ze zien gewoon: Michiel kan niet goed stappen of praten. En dat is oké. Kinderen gaan daar heel puur mee om.” En ook Michiel is de grootste fan van zijn nichtjes. ‘Hij heeft een oude GSM waar foto’s opstaan van mijn dochters, die foto’s moeten we dan steeds instellen als de achtergrondafbeelding, hij is een trotse nonkel.”

Een traject van aanvaarden

Doorheen de jaren heeft het gezin verschillende fases doorlopen in de zorg van Michiel: van onderwijs, naar dagopvang, naar kortopvang. “Elke overgang is moeilijk. Je moet telkens iets loslaten.” Als pedagoge herkent ze die processen ook bij andere gezinnen. “Ouders moeten soms mee in een traject waar eerst weerstand zit. Dat is heel begrijpelijk.”

Net daarom vindt ze het belangrijk om ruimte te geven aan die emoties. “Maar tegelijk moet je als professional ook durven zeggen wat je ziet. Dat is soms een moeilijke evenwichtsoefening.”

Ruimte voor broers en zussen

Tot slot pleit Laurine ervoor om ook broers en zussen meer te betrekken. “Zij maken het traject even goed mee, maar krijgen minder een stem.” Initiatieven zoals familiedagen kunnen daarin een verschil maken, al hoeft dat volgens haar niet altijd zwaar of formeel te zijn. “Voor jonge kinderen zit dat in samen spelen, in gewoon aanwezig zijn. Daar begint inclusie.”

Zelf kijkt ze met een warm maar realistisch gevoel naar haar gezin. “Wij hebben nooit het gevoel gehad dat we iets tekortkwamen. Integendeel, het hebben van een broer met een beperking is een extra unieke levenservaring. Het is gewoon anders dan de standaard. Maar dat is voor ons juist heel normaal.”

INNOVATIE IN DE PRAKTIJK:

leren met VR voor de zorg van morgen

Hoe kunnen we medewerkers op een veilige, flexibele en praktijk-gerichte manier blijven opleiden? Dat is één van de vragen waarop het project Werkbaar Werk in de Zorg een antwoord probeert te vinden. Sint Oda neemt binnen dit project deel aan de begeleidingsgroep en denkt vanuit de praktijk mee na over innovatieve oplossingen die de zorgsector kunnen versterken.

Onze bijdrage aan het project richtte zich op één specifieke demonstrator: VR- en XR-opleidingen. Deze demonstrator onderzoekt hoe Virtual Reality (VR) en Extended Reality (XR) kunnen bijdragen aan het versterken van leertrajecten voor zorgmedewerkers.

Gedurende drie weken beschikte Sint Oda over een VR-bril met acht verschillende opleidingsmodules. Een twintigtal collega's, zowel van binnen als buiten Sint Oda, kreeg de kans om deze modules op een zelfgekozen moment uit te proberen. Zo konden deelnemers op een realistische en veilige manier oefenen met uiteenlopende situaties, zoals handelen bij een verslikking, eerste hulp bij brandwonden, verschillende types brandwonden herkennen, EHBO-toepassingen en correct reageren bij brand.

Na afloop van elke oefening werd de ervaring geëvalueerd. De feedback van alle deelnemers werd volledig geanonimiseerd verzameld en bezorgd aan de onderzoekers van UCLL. Zij verwerken alle resultaten om de demonstrator verder te evalueren en na te gaan hoe dergelijke VR-opleidingen in de toekomst een meerwaarde kunnen betekenen voor de zorgsector.

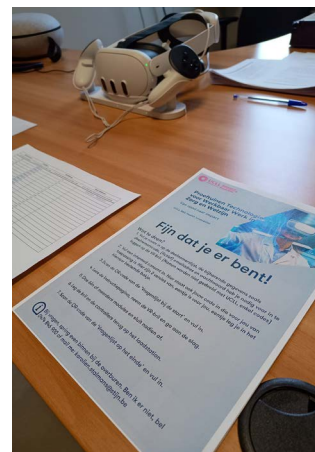
Voor Sint Oda is deelnemen aan dit project meer dan alleen een nieuwe technologie uitproberen. We willen onze praktijkervaring delen, zodat toekomstige VR-opleidingen zo goed mogelijk aansluiten bij de noden van onze medewerkers, onze organisatie en de bredere zorgsector. Door vandaag mee onze stem te laten horen, dragen we bij aan opleidingen die morgen beter aansluiten bij de dagelijkse zorgpraktijk.

Het project loopt nog tot december 2026. We kijken dan ook met veel belangstelling uit naar de verdere resultaten en de inzichten die dit onderzoek zal opleveren voor de zorg van de toekomst.

"Technologie kan pas een meerwaarde betekenen voor zorgmedewerkers wanneer ze ontwikkeld en getest wordt samen met de mensen die er dagelijks mee aan de slag gaan. De deelname van zorgvoorzieningen aan innovatieprojecten is daarom essentieel. Dankzij hun betrokkenheid kunnen we in co-creatie onderzoeken welke oplossingen daadwerkelijk bijdragen aan werkbaar werk. De pilootstudie rond XR-technologie bij Sint Oda is hiervan een mooi voorbeeld: medewerkers en onderzoekers leren samen hoe innovatieve leervormen kunnen bijdragen aan sterke, toekomstgerichte zorg."

Gwen Aerts, Zorgtechnoloog, Healt Innovation aan de Hogeschool UCLL

Innovatie kent vele vormen. Soms gaat het om het verkennen van nieuwe technologieën, zoals VR-opleidingen die medewerkers ondersteunen in hun leerproces. Maar even vaak ontstaat innovatie door samen te werken, kennis te delen en met verschillende partners op zoek te gaan naar oplossingen voor uitdagingen uit de dagelijkse praktijk.

Ook het volgende verhaal toont hoe een concrete zorgvraag kan uitgroeien tot een inspirerend samenwerkingsproject, waarbij creativiteit, technische expertise en gedeelde ambitie samenkomen.

Innovatie in de praktijk: samen bouwen aan een nieuw leven voor de Akka-plaat

Soms begint innovatie met een eenvoudige vraag: "Hoe kunnen we iets wat niet meer werkt, opnieuw tot leven brengen?"

Bij Sint Oda maakten we al geruime tijd gebruik van een Akka-plateau, een interactief beweeg- en spelplatform dat zorggebruikers uitnodigt om al spelend te bewegen, samen te werken en hun motorische en cognitieve vaardigheden te stimuleren. Door technische problemen werkte de plaat echter steeds minder betrouwbaar, waardoor geplande activiteiten regelmatig moesten worden geannuleerd. Dat was jammer, want de Akka-plaat is voor heel wat zorggebruikers een geliefde activiteit.

Samen met het team van Sens-city, de Technische Dienst en Team Innovatie & Projecten gingen we op zoek naar een duurzame oplossing. Die zoektocht kreeg een onverwachte wending toen FaFo-Solutions opnieuw contact met ons opnam naar aanleiding van een masterproef die enkele jaren geleden op Sint Oda werd uitgevoerd.

Na een eerste kennismaking kwamen drie medewerkers van FaFo-Solutions naar Sint Oda om onze werking en onze noden beter te leren kennen. Ons enthousiasme en belang van aanbod voor onze zorggebruikers werkte aanstekelijk. Ze namen een defecte Akka-plaat mee naar Hasselt en gingen ermee aan de slag.

Samen maakten we een overzicht van onze 'must haves' en 'nice to haves'. Op basis daarvan ontwikkelden zij een volledig vernieuwde versie van de plaat. In juni werd deze opgeleverd onder een veelzeggende naam: de Vita-plaat. Vita staat voor "leven", 'nieuw leven' – een naam die perfect past bij het nieuwe hoofdstuk dat voor deze interactieve plaat werd geschreven.

Momenteel testen we de Vita-plaat uitgebreid binnen Sint Oda. Samen met FaFo-Solutions volgen we de resultaten van dichtbij op. Via een observatieformulier verzamelen medewerkers op een eenvoudige en gestructureerde manier zowel positieve ervaringen als verbeterpunten. Die feedback helpt om de Vita-plaat verder te verfijnen, zodat ze optimaal aansluit bij de dagelijkse praktijk en de behoeften van onze zorggebruikers.

Een project als dit realiseren vraagt niet alleen tijd en expertise, maar ook financiële ondersteuning. Daarom zijn we bijzonder dankbaar voor de steun van Serviceclub Kiwanis Bocholt. Hun warme betrokkenheid bij onze doelgroep, gecombineerd met hun interesse in technologische innovatie, maakte dat zij dit project graag mee mogelijk wilden maken. Dankzij hun steun konden we deze samenwerking daadwerkelijk realiseren.

En het verhaal stopt hier niet.

Omdat we al langer op zoek waren naar een duurzame oplossing, schreven we ook professor Eric De Meester van de Faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen aan. Hij nam onze case op in de lijst met mogelijke masterproeven. Intussen hebben twee geëngageerde studenten ervoor gekozen om vanaf september met onze case aan de slag te gaan.

Nu de Vita-plaat haar eerste stappen succesvol zet, durven we zelfs al verder te dromen. Hoe mooi zou het zijn als we in de toekomst ook een buitenversie kunnen ontwikkelen? Zo kunnen we onze zorggebruikers niet alleen binnen, maar ook buiten – wanneer het weer het toelaat – laten genieten van een interactief en bewegingsgericht aanbod.

Dit project toont mooi waar innovatie voor Sint Oda om draait. Niet alles zelf willen uitvinden, maar mensen samenbrengen, expertise delen en vanuit een concrete zorgvraag op zoek gaan naar oplossingen. Want wanneer organisaties, bedrijven en onderwijs elkaar vinden, ontstaan soms ideeën die alleen nooit mogelijk waren geweest.

Enkele cijfers:

- 1 geteste demonstrator
- 8 opleidingsmodules
- 20 geëngageerde collega's
- 2 jaar: 2024-2026
- 3 weken lang aan de slag met de VR-moduls in de praktijk

123

Raadpleeg regelmatig uw VAPH-dossier via Mijn VAPH

Als bewindvoerder heb je de mogelijkheid om het VAPH-dossier van jouw kind/familielid online te raadplegen. Dit kan gemakkelijk via E-loket Mijn VAPH | VAPH. Kijk zeker regelmatig na in hoeverre er nieuwe documenten of beslissingen terug te vinden zijn. Indien er nieuwe documenten beschikbaar zijn, gelieve deze dan zo snel mogelijk aan de verantwoordelijke sociaal assistente te bezorgen zodat het dossier van jouw kind/familielid zo up to date mogelijk blijft. Ook indien je brieven via de post ontvangt van het VAPH of het FOD, mag je ons hiervan een kopie bezorgen. Alvast bedankt!

VLAAMS AGENTSCHAP VOOR
PERSONEN MET EEN HANDICAP

OVERLIJDENS

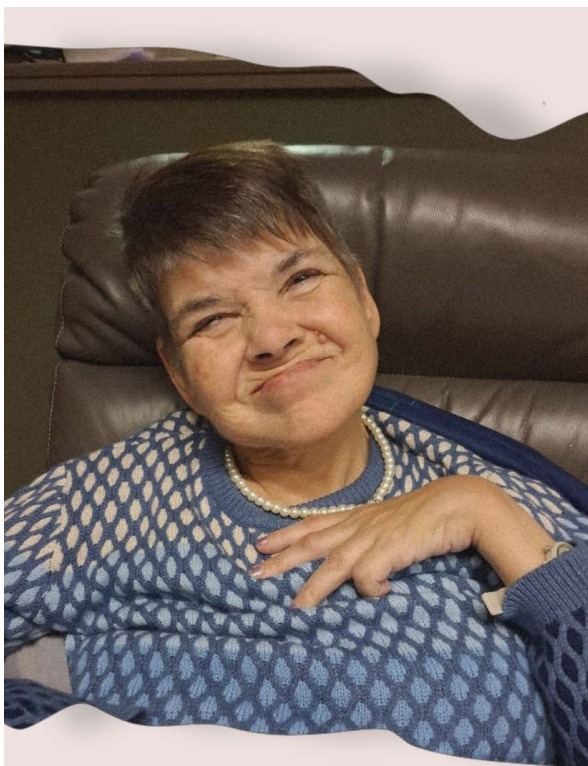
Eva Boon

*18.10.1966 - †26.05.2026
SCHANS 1

EVA, MET JOUW STERKE KARAKTER EN
SPEELSE PLAGERIJEN BRACHT JE LEVEN EN
GLIMLACHEN RONDOM JOU.

UITEINDELIJK HEB JE DE STRIJD
LOSSELATEN EN BEN JE RUSTIG VAN ONS
HEENGEGAAN.

RUST ZACHT, LIEVE EVA.

Jeanne Brodala

° 24/07/1959 + 04/07/2026

bewoonster van Hei 8

Rust zacht, je hebt een onuitwisbare indruk achtergelaten.

Uitstap pastorale werkgroep naar Scherpenheuvel

Op maandag 8 juni 2026 hield onze pastorale groep de jaarlijkse startdag van het nieuwe werkjaar. In de voormiddag namen we de tijd om samen vooruit te blikken, plannen te maken en onze pastorale werking verder vorm te geven. Het was een waardevol moment van ontmoeting, bezinning en verbondenheid.

Onze pastorale groep bestaat uit een diverse en geëngageerde ploeg: Karel als pastor, Elly als vrijwilliger, Heidi als ergotherapeut, Barbara als muziektherapeut, Carina als nachtbegeleider, Jacky en Kristien als leefgroepbegeleider en Ellen vanuit HR. Elk vanuit onze eigen achtergrond dragen we bij aan een warme en zorgzame pastorale werking binnen Sint Oda. Wie zich geroepen voelt, mag zich steeds melden als kandidaat voor onze pastorale werkgroep, alle hulp is welkom!

In de namiddag trokken we eropuit voor een wandeling van Zichem naar Scherpenheuvel en terug. Onderweg werden we uitgedaagd met verschillende opdrachten, met zorg voorbereid door Heidi en Elly. Deze momenten nodigden ons uit om stil te

staan bij wat ons drijft, wat ons hoop geeft en hoe we er kunnen zijn voor anderen.

De tocht bracht ons niet alleen dicht bij elkaar, maar gaf ons ook de kans om in de schoonheid van de natuur tot rust te komen en nieuwe energie op te doen. Zoals het mooie citaat zegt: "Het is niet de bestemming die telt, maar de weg die we samengaan."

Die gezamenlijke weg, gevuld met warme gesprekken, stilte en bezinningsmomenten, maakte van deze dag een betekenisvolle en inspirerende start van ons pastorale werkjaar.

Op onze startdag is ook het nieuwe jaarthema voor de pastorale werking geboren: "Wie goed kijkt, komt thuis in het wonder!"

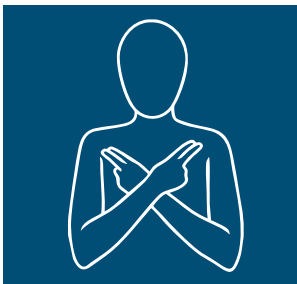
Wij hebben het alvast geoefend, in de natuur en onderling. Zullen we dit wonder samen ontdekken? We gaan ermee van start in de feestmis van Sint Oda op **20 september om 10.30 uur** (sporthal).

SMOG

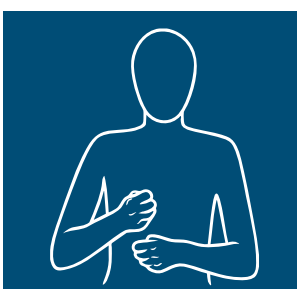
VAKANTIE

GEDAAN

WERKEN

BEZOEKEN

PUZZELEN

We vroegen onze collega's van de ppd om 10 woorden te kiezen die zij dagelijks gebruiken in hun werk op Sint Oda. Kun jij deze woorden terugvinden in onze woordzoeker? Veel zoekplezier!

Vind de woorden van de PPD

D R K G U F C U C X D E O M B L U Y
N I C H A N D E L I N G S P L A N Q
E T P Z O R G P I K E T K E H X P O
D S I G N A L E R I N G S P L A N I
O Z E Y P H P V I S I E T E K S T E
S L N J Q N T R G E N I N D G Z P J
B E G E L E I D I N G S S T I J L S
C T Z Z O R G G E B R U I K E R S L
Z O R G S T R A T E G I S C H W S S
C H A A X G T A J Y G D G F S S M X
P L D Q P E D A G O G E N K R G J O
D D S L I P S Y C H O L O G E N T V

TE ZOEKEN WOORDEN

HANDELINGSPLAN

KWALITEIT VAN LEVEN

ZORGGEBRUIKERS

SIGNALERINGSPLAN

VISIETEKST

PEDAGOGEN

PSYCHOLOGEN

ZORGSTRATEGISCH

ZORGIKET

BEGELEIDINGSSTIJL

Erk. nr. P702014
Afgiftekantoor Overpelt

Verantwoordelijke uitgever:

Stijn Paesmans, p/a Dienstencentrum Sint Oda - Breugelweg 200 - 3900 Pelt
info.sintoda@stijn.be - www.stijn.be